



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

**Marca, Pierre de**

**Parisiis, 1669**

- I. Qua ratione Roma ad Romanam Ecclesiam pervenerit, disputantur. Leo Isauricus Gregorium II. ob novum censum quem à Romanis exigi non sinebat, interficiendum curat. Quis ille census. Edictum deinde ...

**urn:nbn:de:hbz:466:1-15591**

## CAPVT XI.

## Synopsis.

I. Quæ ratione Roma ad Romanam Ecclesiam pervenerit, disputatur. Leo Isauricus Gregorium II. ob novum censum quem à Romanis exigi non sinebat, interficiendum curat. Quis ille census. Edictum deinde de imaginibus deiciendis Romanis missum. Omnes Itali conspirant pro salute Pontificis, & Duces sibi eligunt.

II. In Romani Ducis electione, qua fuerint partes Pontificis. Illi licuit quod libuit. Sed iure ordinario hoc populo competebar. Eius sedes Rome constituta, ut pacem Regibus procuraret. S. Petrus ut terrenus Deus. Gregorius Italos compefcuit à rebellionibus.

III. Conciliatio Græcorum historicorum cum Latinis. Quæ ratione intelligendum videatur quod aiunt Græci, Gregorium ab Imperio abduxisse provincias Italia. Cum Exarcho rediit in gratiam, & ejus auctoritatem Roma quoque restauravit. Leonem non excommunicavit, sed Gregorius III. generalibus verbis.

IV. Leo Imp. Ecclesie Romane patrimonia invasit. Eorum rediit, & Theophane. Qui perperam explicatus ab Alemanno. Eiusdem error in donatione Ludovici Pij explicanda.

V. Pontifices post latifundia invasa, & hæresim Leonis, ejus imperium coluerunt, & Republica curam amplexi sunt; ut patet à Gregorio III. & Zacharia. Exarcho pulso, Aistulfus Rex Roma minatur. Legatus Constantini Copronymi in urbem advenit. Stephanus III. illi se adjungit ad repetendam Ravennam à Longobardis. Auxilium petit ab Imperatore Orientis, sub cuius imperio Roma hucusque stetit. Cum nulla spes præsidij à Græcia, Stephanus arma Pippini implorat.

VI. Immutatio in Romana urbis administratione, post victoriam Pippini, & donationem Exarchatus. Una cum provinciis, Pippinus contulit Ecclesie Romanae Patriatus dignitatem & auctoritatem. Patriatus quoque Romanorum delatus Pippino, electione. Roma duobus Patriatis in solidum subdita. Romano Pontifici, & Regibus Francorum. Probatur Patriatum collatum fuisse à Pippino, ex Hadriano, unde quoque Patriatus auctoritas ostenditur. Communio Patriatus Romani probatur ex epistolis Pauli Papa.

VII. Plenam administrationem rerum civilium in urbe Roma posthæc Pontifices exercent; ut patet à gestis Hadriani I. Ceterum nondum reverentiam Imperio CP. debitam deposuerant, quod ostenditur ex epistolis Hadriani. Inde petitur ratio cur Patriatus solum collatus fuerit Stephano à Pippino, & vice versa, cur etiam in donationibus mentio Romana urbis facta non sit. Administratio Rom. Pontificum probatur quoque à Ludovici Pij donatione.

VIII. Patriatus Romanorum concessus regibus nostris, æquo iure cum Patriatu Exarchorum; è factis Hadriani, & literis Caroli ad Leonem III. & ex Eginhardo. Populus Rom. sacramentum fidei præstat Carolo Patrio.

IX. Angilbertus Romam à Carolo missus, ut de utriusque Patriatu confirmando cum Leone tracta-

ret. Patriatum vertunt in dominatum urbis. Quod significatur Lateranensibus picturis, ex conjectura auctoris. Tunc dicitur Leo III. à Romanis Dominus Noster; & Carolus quoque. Cujus esse dicitur civitas Romana, à Paulo Diacono.

X. Ex hoc dominio gradus factus ad Imperatoris titulum. Eum Carolo Pontifex contulit, iure supremi domini, quo potiebatur in Romanam civitatem. Non illum instituit, sed instauravit. Qui socius erat in dominio, de sua dignitate aliquid detulit. Carolus adoravit. Tunc omnino discessum à Græcorum imperio. Explicatur Theophanes.

XI. Post imperium delatum Carolo, consortium domini remansit. Carolus reos capite damnat Romæ, qui rei erant læsæ majestatis erga Leonem. Consortium quoque probatur à constitutione Lotharii, qui legem condidit Romanis ex auctoritate Papa & sua. Sententia illius legis. Carolus Calvus consortium amovit, & omnibus regibus iuribus cessit, Roma deinceps sub solius Pontificis dominio, è Constantino Porphyrogeneta.

XII. Quibus gradibus Reges Francorum supremum Romana civitatis dominium in Romanos Pontifices contulerint, breviter recensetur. & explicatur donatio Ludovici. Postquam soli Pontifices sine communionem Domini sunt effecti, nomen suum in annorum computationibus adhibuerunt. Omnem auctoritatem secularem à Regibus Francorum trahunt.

I. **I**N enumeranda rerum donatarum serie, Romam ejusque Ducatum consulto omisi; quia vix constat quo pacto Summorum Pontificum dominio adscripta fuerit. Attamen si attentius rerum gestarum ordo expendatur, ad illius arcani cognitionem perveniri poterit. Nicolaus Alemannus id unum sibi expedire visus est, à Carolo non fuisse collatam. Quo autem jure à Græcis ad Romanam Ecclesiam confluerit, omnino dissimulat. Vir doctissimus existimat Carolo accepto ferendam Romani Ducatus donationem. Sed non minor restat difficultas discutienda, de jure Caroli, qui nec bello à Græcis Romanam civitatem, ut ceteras quasdam provincias, repetivit, nec in eam jure Longobardici regni aliquid sibi vindicare potuit. Quare paulò altius historiae series repetenda est, maximè cum illustriores aliquot eventus, nondum satis planè discussi, occurrant. Leo Isauricus Constantinopolitanus Imperator, infensus Gregorio II. non ob novas opiniones, sed quòd novum censum agi in Romana provincia non pateretur, eum per Marinum Spatharium Ducem Romanum, deinde verò per Paulum Patricium & Exarchum interficere curavit. Sed impius conatus auxiliis Longobardorum & Spoletanorum elusus est. Census ille, cujus exactionem Gregorius impedivit, erat capitatio ei similis quam Sicilia & Calabria indixit; de qua hæc sunt Theophanis verba: φέροις κεφαλικούς τὰ τρίτω μέρεϊ Σι-

